

Thors fisketur

Nedenstående beretning er fra "Den yngre Edda", skrevet o. 1220 af den islandske forfatter, historiker og politiker Snorre Sturisson.

- Han¹ gik ud af Midgaard i en ung Mands Skikkelse og kom en Aften til en Jætte, som hed Hymir. Der opholdt Tor sig om Natten.
- 10 Ved Daggrý stod Hymir op og klædte sig paa og gjorde sig rede til at ro ud paa Fiskeri; Tor sprang op og var hurtig færdig og bad om at maatte ro med ham ud paa Søen, men Hymir sagde, at han vilde være ham til ringe Nytte,
- 15 saa lille og ung som han var - »du vil fryse, dersom jeg sidder saa længe og saa langt ude som jeg plejer«. Men Tor sagde, at han for den Sags Skyld kunde ro langt ud fra Land; det var ikke sikkert, om han vilde være den
- 20 første til at forlange at ro hjem igen (---).

- Han spurgte Hymir, hvad de skulde bruge til Madding, men Hymir bad ham selv sørge for Madding til sig. Da gik Tor hen, hvor han saa
- 25 en flok øksne² der tilhørte Hymir.

- Han tog den største Okse Himinhjod, vred Hovedet af den og begav sig dermed ned til Søen. Da havde Hymir stødt Baaden fra
- 30 Land. Tor gik ud i Baaden og satte sig i øserummet, tog to Aarer og roede, saa at Hymir syntes Baaden skød god Fart ved hans Roning. Hymir roede i Forstavnen; roningen gik hurtig indtil Hymir sagde, at nu var de komne
- 35 ud til den Fiskegrund, hvor han plejede at ligge og fange Fladfisk [Helleflynder], men Tor sagde, at han vilde ro meget længere, og de roede endnu et godt Stykke ud.
- 40 Da sagde Hymir, at de nu var kommet saa langt ud, at det var voveligt at ligge længere ude for Midgaardsormen, men Tor erklærede, at han vilde ro endnu en Stund, og det gjorde

- han; da var Hymir ikke synderlig³ veltillmodet⁴.

- Efter at have trukket Aarerne ind, gjorde Tor en meget stærk Fiskesnøre i stand; Krogen var ikke mindre i Forhold dertil eller mindre
- 50 stærk; Oksehovedet anbragte Tor paa Krogen og kastede den over Bord; Krogen sank til Bunds. Sandt at sige narrede Tor dengang Midgaardsormen ikke mindre end Udgaardsloke havde haanet Tor, dengang han løftede
- 55 Ormen op i sin Haand.

- Midgaardsormen gabede over Oksehovedet, men Krogen hagede sig fast i Ormens Gane; da den mærkede det, gjorde den et saa kraftigt Ryk, at begge Tors Næver stødte imod
- 60 Baadkanten, Da blev Tor vred og iførte sig sin Asastyrke, stemmede Fødderne saa kraftigt imod, at han traadte med begge Ben igennem Baaden og stod paa Bunden af Havet, men trak Ormen op til Baadkanten. Det kan siges med Rette, at aldrig har nogen set et frygteligt Syn, som ikke saa, hvorledes
- 65 Tors øjne skød Lyn mod Ormen, og Ormen stirrede nedefra imod ham og spydede Edder⁵.
- 70 Det siges at Jætten Hymir skiftede Farve og blev bleg af Angst, da han saa Ormen og hvorledes Søen væltede ind og ud af Baaden; i det øjeblik,
- da Tor greb Hammeren og Svang den, greb
- 75 Jætten famlende Agnkniven⁶ og overskar Tors Snøre mod Baadkanten, men Ormen sank i Havet; Tor kastede Hammeren efter den, og man siger, at han slog Hovedet af den nede i Dybet, men jeg tror, at Sandheden dog
- 80 er den, at Midgaardsormen lever endnu og ligger i Udhavet. Tor løftede sin knyttede Næve og slog Hymir paa øret, saa han styrtede over Bord, og man saa hans Fodsaaler [Stikkende i Vejret], men Tor vadede i land.

¹ Dvs. guden Thor

² øksne = 'okser'

³ særligt

⁴ godt tilpas

⁵ gift

⁶ agnkniven: agn = 'madding' – dvs. en kniv brugt til at skære madding med